

termino, probet Apostolus *Ebr. I. 3. 5. Christum esse effigiem gloriae & characterem Essentiae Dei*, qui sensus ex allegatis parallelis aeternitatem non solum officii, (quod fingit Calv. in comm. hujus Psalmi, quem refutatum vide *Tom. 2. oper. Hunnii. p. 838.*) sed etiam aeternitatem Essentiae & personae, quod patet ex collatione dictorum *Ebr. I. & V. cum Actor. IV. 25.* ubi nihil de generatione sive constitutione officii, nec non *Apoc. II. 27.* ubi de communicatione majestatis, *c. XIX. 13.* ubi de majestate vere divina. Neque verò aeternus valor officii mediatorii privativè opponendus est aeternitati personae, sed juxta Apostoli argumentationem *Ebr. V. 6. aeternitas Sacerdotii*, sive officii necessariò praequirat aeternam existentiam Sacerdotis. VI. Denique per filiationem hanc non intelligi adoptivam filiationem, aut solam filiationis declarationem, quod Calvinus & Sociniani ex *Actor. XIII. 33.* contendunt, facile ostenditur ex oppositione hujus Filiationis & filiationis angelicae & humanae, ex attributis hujus filiationis paulò antè ex hoc Psalmo recensitis. Neque verò quando *Actorum XIII.* dicitur impleta filiatio Christi in resurrectione ejus, negatur eò ipso non extitisse, illum Filium ante Resurrectionem, sed Deus dicitur *ἐκπεπλήρωσε* ad supremum fastigium deduxisse quoad notorietatem & innotescentiam, in quod *Psal. II.* dicitur: *Filius meus es Tu*: Non sequitur autem quo tempore Filiatio Christi plenè innotuit, eo demum cœpit. Notavit Petavius *Tom. 2. l. 2. c. 7. §. 15. dogm. theolog.* verba ista, quæ leguntur in editione Veneta *Commentarii R. Salomonis & Abenesra in Psal. 2.* nempe hæc verba: *Filius meus es tu*, exponenda esse de Davide ad respondendum hæreticis. i. e. in odium hæreticorum resecta & truncata esse ab editione Basiliensi A. 1566. ne videantur Judæi corrumpere testimonia V. T. in odium nostrum.

ARTICULUS IV. DE SPIRITUS SANCTI PERSONALITATE.

§. XII.

HÆc, quamquam ex N. T. facile & eodem negotio evinci possit, quo Patris personalitas Sociniana indubia evincitur, ut *1. Joh. V. 7. Tres sunt &c.* qui Masculinus non potest de Subjectis aliis res divinas testificantibus, quàm personis intelligi: In V. tamen

C

T. res